

Διδαχή και έμπειρία

διὰ χάρτου και μέλανος (Β' Ιωάννου 12)

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ

17 ΜΑΡΤΙΟΥ 2024

Τρεῖς προτροπές μᾶς δίνει ὁ Χριστός στο σημερινὸ Εὐαγγέλιο. Νὰ συγχωροῦμε, νὰ νηστεύουμε και νὰ βοηθᾶμε τοὺς συνανθρώπους μας. Τρεῖς προτάσεις ζωῆς πού καλούμεθα νὰ ἐξασκήσουμε στὴν καθημερινότητά μας.

Πολλοὶ νομίζουν ὅτι ὁ Χριστός μᾶς φορτώνει μὲ φορτία βαρειά, ἀπαγορεύσεις και «μή»! Ὅμως, δὲν εἶναι ἔτσι. Ὁ Χριστός, ἀπλῶς μᾶς προτείνει ἕναν τρόπο ζωῆς, προκειμένου νὰ ζήσουμε, ὄχι μιὰ βιολογικὴ ζωὴ (ὅπως τῶν ἄλλων ὄντων), ἀλλὰ «τὴν κυρίως ζωὴ και περισσότερο ἀπὸ ζωὴ». Μπορεῖ κάποιος νὰ διερωτηθεῖ: αὐτὲς οἱ τρεῖς ἐννοιες, (συγχώρηση, νηστεία και φιλανθρωπία), τί σχέση ἔχουν μεταξύ τους; Και γιατί ὁ Θεὸς δίνει τόση σημασία σ' αὐτές; Ἡ ἀπάντηση εἶναι: «ἐπειδὴ βοηθοῦν ἐμᾶς τοὺς ἀνθρώπους». Ξέρουμε ὅτι ὁ Χριστός, κατὰ τὴν τριετὴ δράση του, μᾶς δίδαξε νὰ κατανοοῦμε τὸν Θεό, νὰ τὸν προσεγγίζουμε και νὰ συζοῦμε τὴν ζωὴ Του. Μ' αὐτὸν τὸν τρόπο, ἔλεγε, ὅτι θὰ σωθεῖ ἡ ψυχὴ μας ἀπὸ τὸν Ἄδη και θὰ κληρονομήσουμε τὴν Βασιλεία Του. Ὅμως, ἔπρεπε νὰ σωθεῖ και τὸ σῶμα μας. Αὐτό, μᾶς τὸ χάρησε μὲ τὴν Ἀνάστασή Του. Τὴν Ἀνάσταση τοῦ σώματός Του, πού ἦταν ὁμοιο μὲ τὸ δικό μας, χωρὶς ὅμως καμμιά ἁμαρτία.

Ἐκτοτε, ὅτι μᾶς προτείνει ὁ Χριστός ἀποβλέπει στὴν ἀπελευθέρωσή μας ἀπὸ τὶς ἐνοχές, ἀπὸ τὶς δεσμεύσεις, ἀπὸ τὴν φθορὰ και τὸν θάνατο. Αὐτὸ πού λέμε «ζωὴ κατὰ Χριστὸν» εἶναι τὸ συμφέρον μας. Ὅταν συγχωροῦμε τοὺς ἄλλους, λυτρωνόμαστε ἐμεῖς ἀπὸ τὸν φθόνον πού μᾶς φθείρει. Ἀκόμα κι ὅταν ἔχουμε δίκιο, αὐτὸ τὸ δίκιο μᾶς κατάβали και μᾶς πνίγει. Γι' αὐτὸ ὁ Χριστός, ὅταν λέει νὰ συγχωροῦμε ἀκόμα και τοὺς ἐχθροὺς μας, δὲν τὸ λέει ἐπειδὴ νοιάζεται γιὰ τοὺς ἐχθροὺς μας. Γιὰ ἐμᾶς νοιάζεται. Ὅταν ὁ Χριστός μᾶς προτείνει νὰ νηστεύουμε, δὲν τὸ προτείνει γιὰ νὰ μᾶς στερήσει τὸ φαγητό, ἀλλὰ γιὰ νὰ μᾶς ἀπελευθερώσει ἀπὸ τὴν λαίμαργία και ἀπὸ τὴν ἐξάρτηση στο φαγητό και στὰ χειρότερα πάθη. Ὅταν ὁ Χριστός μᾶς ζητάει νὰ φερόμαστε φιλάνθρωπα τὸ κάνει γιὰ νὰ μὴν παγώσει ἡ καρδιά μας και τότε ἀπομονωθοῦμε ἀπὸ τὸν κόσμον και τοὺς ἀνθρώπους γύρω μας. Αὐτὸς πού μαθαίνει νὰ συγχωρεῖ νὰ νηστεύει και νὰ φιλανθρωπεῖ, ὠφελεῖ πρώτιστα και κύρια τὸν ἑαυτό του. Οἱ ἐντολὲς τοῦ Χριστοῦ (νὰ πῶ σωστότερα: οἱ προτροπές του) σκοπεύουν νὰ εὐεργετήσουν ἐμᾶς και νὰ μᾶς ἀνεβάσουν ψηλότερα ἀπὸ τὴν κακότητα, τὴν ἀχορταγία και τὴν κατάθλιψη.

Άγαπητοί μου,

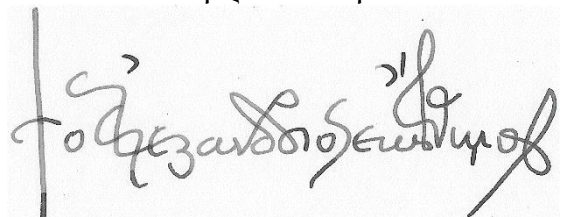
Από σήμερα τὸ ἀπόγευμα μὲ τὸν Κατάνυκτικὸ Συγχωρητικὸ Ἑσπερινό, μπαίνουμε στὴν Ἁγία καὶ Μεγάλη Τεσσαρακοστή. Προτείνει ἡ Ἐκκλησία νὰ ἐξετάσουμε τὸν ἀληθινὸ ἑαυτὸ μας, νὰ κατανοήσουμε τοὺς γύρω μας. Ἄν εἶναι ἐφικτὸ νὰ συγχωρεθοῦμε μαζί τους κι ἂν δὲν εἶναι, τότε νὰ ἐξομολογηθοῦμε ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ὅσα τοὺς βλάψαμε ἢ τοὺς ἀδικήσαμε. Προτείνει ἡ Ἐκκλησία νὰ νηστεύσουμε τὰ πάθη, τὶς κακίες μας, τοὺς ἐγωϊσμούς μας, τὶς φαντασιώσεις μας, τὶς ἐξαρτήσεις καὶ τὶς ψευδαισθήσεις μας. Ὅσο μποροῦμε καὶ τὸ φαγητό μας. Προτείνει ἡ Ἐκκλησία νὰ δείξουμε ἔμπρακτη ἀγάπη σὲ ὅσους δὲν ἀξίζουν καὶ σὲ ὅσους ἀξίζουν. Στὸ πρόσωπο κάθε συνανθρώπου μας νὰ δοῦμε τὸν ἑαυτὸ μας καὶ τὸν Χριστό. Ἔτσι προτείνει ἡ Ἐκκλησία νὰ μποῦμε στὸ στάδιο τῆς Σαρακοστῆς. Γι'αὐτὸ καὶ τὸ λέει «στάδιο». Μᾶς καλεῖ νὰ ἀθληθοῦμε γιὰ νὰ ἀποκτήσουμε πνευματικὴ εὐεξία καὶ φρόνημα ἀσκητικὸ στὴν πληθωρικὴ καὶ ἀπαιτητικὴ ἐποχὴ μας. Γιὰ νὰ καταλάβουμε ὅτι μποροῦμε νὰ ζήσουμε μὲ λιγότερο ἐγωϊσμό, μὲ λιγότερα πάθη, μὲ λιγότερη διεκδικητικότητα. Γιὰ νὰ κατάλαβουμε ὅτι ἀξίζει νὰ ζήσουμε μὲ περισσότερη ταπείνωση, μὲ περισσότερη ἀπλότητα, μὲ περισσότερη καλωσύνη καὶ οὐσιαστικὴ ἀγάπη.

Ἄν ὁ κόσμος καὶ ὅλοι μας, ζούσαμε ἔτσι, ὅπως μᾶς προτείνει ὁ Χριστός, τότε ὁ κόσμος μας θὰ ξαναγινόταν παράδεισος. Ὁ χαμένος παράδεισος, τὸν ὁποῖο

θυμηθήκαμε καὶ τὴν ἀπώλειά του θρηνήσαμε σήμερα τὸ πρωῖ, στὸν Ὅρθρο. Τὸν χαμένο παράδεισο, ποὺ σὰν Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν, ὁ Χριστὸς διαβεβαίωσε ὅτι βρίσκεται μέσα μας.

Καταλαβαίνετε, ὅτι αὐτὴ ἡ πρόταση ζωῆς, τὴν ὁποία μᾶς προτείνει ὁ Χριστός, δὲν ἐπιδέχεται βελτίωση ἐπειδὴ εἶναι τὸ δικό μας βέβαιο καὶ ἀκριβὸ πνευματικὸ συμφέρον. Κάποιοι λένε: «ὁ κόσμος προχωρεῖ, ἀλλάζει, ἐξελίσσεται, ἡ Ἐκκλησία γιὰτὶ μένει πίσω»! Μά! ἐπειδὴ ἡ Ἐκκλησία ξέρεي, ὅτι περισσότερο ἀπὸ τὸν Χριστό, κανένας καὶ τίποτε δὲν ἀγαπᾷ τὸν ἄνθρωπο. Ἀγάπη ποὺ τὸν ὀδήγησε θεληματικὰ στὸν Γολγοθᾶ γιὰ νὰ ζήσουμε ἐμεῖς ἔκτοτε τὴν αἰωνότητα τῆς θεϊκῆς ζωῆς Του. Γι'αὐτὸ σᾶς παρακαλῶ ὁ Ἐπίσκοπός σας, ἐτοιμαστεῖτε νὰ ζήσετε τὴν Μεγ. Τεσσαρακοστή. Σήμερα τὸ βράδυ ἐλάτε νὰ συγχωρεθοῦμε μεταξύ μας στὸν Κατανυκτικὸ Ἑσπερινό. Κι ἀπὸ αὔριο, νηστεία, συγχωρητικότητα καὶ φιλανθρωπία. Κατανόηση ὄλων, ἀποδοχὴ ὄλων, προσευχὴ γιὰ ὅλους. Ταπείνωση, ἐγκράτεια, ἀγνότητα, παρθενία καὶ καθαρότητα. Συχνὴ θεία Κοινωνία, Ἐκκλησιασμός, συμμετοχὴ στὶς Προηγιασμένες Λειτουργίες, στοὺς Χαιρετισμούς καὶ στὰ Ἀπόδειπνα. Τέτοια καλὴ Σαρακοστὴ εὔχομαι σὲ ὅλους σας κι εὐχηθεῖτε παρακαλῶ κι ἐσεῖς γιὰ μένα.

Ὁ Μητροπολίτης σας

✦ Ὁ Ἀλεξανδρουπόλεως Ἄνθιμος